

Damià Escuder o l'espiritualitat universal

Damià Escuder i Lladó (1934-2011), fill d'Amor Lladó, espòs de Maria Capellas i germà d'en Joan, ha estat un gironí i català universal. Va dur una vida filosòfica, de consciència i fraternitat. No és cap casualitat que l'exposició antològica Damià Escuder, totes les vides del Museu d'Història [http://www2.girona.cat/ca/noticies/-/journal_content/56_INSTANCE_9oNf/11622/5887526?refererPlid=24974] de Girona es faci al call jueu i cabalista. El barri d'Isaac el Cec, Nahmànides, Azriel i deu cabalistes més. Va viure en la cultura cristiana, de què va buscar l'essència, i en això coincidia amb el caputxí Joan Botam, que deia de Damià que tenia voluntat profètica! També era amic i company filosòfic de mossèn Josep Dalmau, Lluís Maria Xirinacs, el pare Gregori Minobis i Quico Vila d'Abadal. Practicava la meditació zen com a mètode d'autoconeixement-coneixement, com els cristians Enomiya-Lasalle, Merton i Meneses, però també el soto zen de Deshimaru, amb qui es va ordenar monjo.

Damià era un lliurepensador que, en la recerca de l'infinit de saviesa i consciència, dins l'espai comú d'analogia amb tots els coneixements filosòfics, científics i teològics fonamentals, havia esdevingut un savi universal, sistemàtic, amb un mètode personal sintètic polièdric com el de Llull i en sintonia amb la filosofia hermètica d'Hermes Trimegist, segons Jordi Sobrequès. Aquesta filosofia sintetitza principis i lleis còsmiques des d'una perspectiva transfilosòfica, transcultural i transhistòrica. També coincidia amb les ensenyances de la filosofia perenne d'Aldous Huxley, Frithjof Schuon, Rudolf Otto...

Damià, però, va pensar, construir i viure una síntesi polièdrica pròpia. Espiritualista llibertari, defensava que l'humà és lliure dins del cosmos i que lliurement ha de retrobar la via cap el origen amb llibertat de pensament, reflexió i debat, com apuntaven Buridan, Krishnamurti...

Filòsof i químic de formació, va anar estenent els seus coneixements filosòfics, científics i teològics a totes les cultures d'Orient –Sankara, Nagarjuna, Lao Tse, Dogen...– i d'Occident –Crist, Filó d'Alexandria, Plotí, Heràclit, Llull, Pitàgores, Cordovero...–. Trobava molt interessant la concordança espiritual de Krishnamurti amb la interpretació de la física quàntica de Bohm.

Amb una biblioteca impressionant de més de 10.000 volums, Damià Escudero ho sabia quasi tot. Era coneixedor de la ciència, la cosmologia i la filosofia matemàtica –Anaxàgores, Pitàgores, Galileu, Giordano Bruno...– i també dels contemporanis, com ara Hawking i Tegmark. Amb ells pensava, i ho va escriure ja l'any 1967, que l'univers espiritual és únic i infinit i que es fonamenta i s'explica a través de les matemàtiques i la geometria, com també ho filosofaven John Dee, Oresme, el cardenal Nicolau de Cusa, Pitàgores i el dominic Pico della Mirandola. Així mateix, Escudero tenia sincronia amb filòsofs laics del corrent monista no dual, com ara Plotí, Spinoza, Leibniz, Hegel, Russell... Com a místic, concordava amb la filosofia de Pseudo-Dionís, Joan de la Creu, Hildegarda de Bingen i el Mestre Eckhart. També era amic del grau 33 de la maçoneria, Rodolf Guerra, amb qui coincidia en el concepte de gran arquitecte de l'univers.

Estava en desacord tant amb els grans teòlegs catòlics papals, Tomàs d'Aquí, Agustí d'Hipona i Albert el Gran. Sí que coincidia amb la filosofia teològica de Plotí, Duns Escot, Nicolau de Cusa i Pico della Mirandola o amb els moderns com ara Teilhard de Chardin o Maritain.

La cosmovisió de Damià i de tots els autors citats fins ara és alhora cultural, filosòfica, científica, teològica i humanista monista no dual. Dins l'àmbit de la psicologia, el seu pensament coincidia amb el de Jung i Wilber en la

seva teorització d'una psicologia transpersonal espiritual.

Des de la meua opinió no erudita, l'obra artística de Damià Escudero està inextricablement lligada a la seva cosmovisió i és una expressió més de la seva vida. Té com a referents l'art espiritual oriental en la seva representació de mandales i yantres i cal·ligrafia xinesa, la representació simbòlica d'àtoms i neurones –com ho explica Ensesa-Gironella– i l'expressió de l'energia vibracional de la seva ment.

L'art era per ell una via de coneixement simbòlic. També l'utilitzava com el koan del zen com un mirall, alhora una eina d'autoobservació i una reflexió psicoespiritual. La seva obra és l'expressió dels seus estats mentals, de les seves reflexions i intuïcions, de la seva energia vibracional i d'altres fonts a explicar.

La cosmovisió de Damià és la d'un univers on Déu té un significat ontològic i epistemològic i que es pot definir com un infinit de consciència, intel·ligència, energia i informació, que és l'origen de tot i que impregna i conviu amb tota la matèria i natura, com ho plantejaven Spinoza i d'altres.

La síntesi filosòfica que feia Damià té com a referents 12 eixos teòrics: Crist, l'hermetisme, Llull, la càbala, Pitàgores, Plotí, Nagarjuna, Nicolau de Cusa, l'hinduisme, el taoisme, Krishnamurti i Spinoza, amb què feia una síntesi polièdrica pròpia. Damià, savi català universal, ens trobarem a l'infinit conscient!

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 29-10-2018, Pàgina 43

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1491975-damia-escuder-o-l-espiritualitat-universal.html>